

povědomý dualismus nazírání, kterýž zvláště vyšší instance v odůvodněných vyřízení stížností poplatkových důsledně zastávají, a zdůrazňují odlišná stanoviska práva poplatkového a občanského, jejichž předpisy se v tomto směru tím různí, že poplatnost jednání vzniká již za okolností, které občanskoprávně nestačí ještě ku platnosti a závažnosti smluv. Dlužno však uvážiti, že už povaha věci a bezpečnost právní neměly by připustiti, aby pouhé oznámení jednotlivcova, často vlastně obmyslné, učiněné namnoze toliko ústně do protokolu, všelijakým klíkyhákem podepsané, zřejmě na úkor ostatních účastníků, mohlo již postačiti ku zahájení řízení vymezovacího, v němž pokračuje se potom tak bezohledně, že ve zúčastněných spatřují se pouze utajovatelé domněle zamlčené smlouvy, s nimiž pak dle toho se jedná. Bylo by proto požadavkem nejprostší spravedlnosti a také nejprimitivnější solidnosti se strany úřadů, aby přijímána byla ohlášení smluv zamýšlených nebo již uzavřených jen od osob, jichž osobní totožnost byla by předem náležitě a věrohodně prokázána, a pouze tehdy, byla-li učiněna od obou stran smluvních, a děje-li se oznámení takové písemně, aby podání tato byla povinně opatřována ověřenými podpisy všech zúčastněných. Státní pokladna má zajisté hojně a vydatných zdrojů příjmových, pročez nemusí těžiti také z očividné neznalosti a vyložené zlovůle, neboť bylo by jí zajisté nedůstojno, kdyby z ohledů fiskálních nebylo lze učiniti přítrž svévoli jednotlivců.

Oslavu 79. narozenin presidenta republiky, T. G. Masaryka,

provází stav notářský projevem hluboké úcty a oddanosti. Byť by byly rozpory v nazírání na veřejné projevy presidentovy, v jednom zůstává — a jsem přesvědčen, že mluvím ze srdce celého o stavu — jednotný, že do vlnku naší mladé samostatnosti vytyčil se vysoko státnický zjev, který v rozhárané době sociálních zápasů dovedl vněsti klid a smír do vrstev neklidných a přenesl mladý stát přes hladinu ožehavých tužeb, národ, starých revolučních tradicí jak sociálních tak náboženských, do bezpečného přístavu státní samobytnosti, kde jsme uctívání jako ostrov pořádku, rozumu a vnitřní konsolidace.

Stav notářský dal výraz u příležitosti 75. narozenin presidentových svým pocitům vůči zakladateli státu — stav notářský stále chová živé a vroucí pocity oddanosti pro hlavu státu a prosí Prozřetelnost, aby požehnání jemných, laskavých a subtilních rukou presidentových se nadále rozlévalo po všech vrstvách národa.

Dr. R. K.

O pensijním pojištění.

Zákon ze dne 21. února 1929 číslo 26 Sb. z. a nař., který jedná o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, řeší až dosud spornou otázku o tom, zda-li notářští koncipienti podléhají pensijnímu pojištění či nikoliv.

V § 1 ad. 1. se praví, že pojištěním povinni jsou úředníci (konceptní), jejichž činnost jest přípravou k tomuto povolání. Podle dřívější praxe nepodléhali notářští koncipienti pensijnímu pojištění, ježto právě byli v průpravné praxi, která byla ukončena jejich jmenováním a pensijní pojištění pro ně přestalo míti významu.

Ostatní kancelářští zaměstnanci podle téhož § ad. 2. vyjímají osoby zaměstnané čištěním, úklidem, hlášením, čistěním, posílkami, roznožováním písemností pouze cestou chemickou nebo mechanickou neb podobnými pracemi, byť i vedle této hlavní činnosti konali také práce druhu jiného, podléhají pojištění povinnosti tak jako dříve. Výslovně jsou zde jmenováni všichni zaměstnanci advokátů, notářů a patentních zástupců.

Předpisem o pojistné povinnosti kandidátů notářských budou ovšem značně zatíženy jak notářské kanceláře, tak kandidáti sami. Toto nepřijemné řešení zákonné jest vyváženo alespoň poněkud § 58. téhož zákona, podle něhož nároky z pojištění získané aspoň 60ti příspěvkovými měsíci, z nichž alespoň 30 bylo získáno na základě pojistné povinnosti, mohou být přes lhůtu 30 měsíců stanovenou v § 57, po případě 12měsíční

lhůtu stanovenou v § 60 zachovány bez jakéhokoliv omezení ve výši, ve které byly při zániku pojištěny, placením uznávacím poplatku 25 Kč ročně předem.

Tímto předpisem zachováti lze veškeré důchody zákonem výše citovaným upravené tedy důchod invalidní a starobní důchod vdovský, důchod vdovecký, důchody sirotčí, důchody rodičů a pohřebné.

Podmínkou ovšem je, aby pojištěnec řádně uznávací poplatek platil a to předem, jinak zaniká právo na zachování nároku.

Tímto způsobem může notář, který podléhal jako kandidát pojistné povinnosti a splnil alespoň podmínky § 58 pokud se týče § 57 a 60, pro případ svého předčasného úmrtí zachováti vdově a dítkám alespoň nejmenší důchod invalidní, který podle § 21 obnáší základní částku 3600 Kč, kterýžto důchod zvyšuje se pak o částky uvedené v tomto § za každý příspěvkový měsíc.

Ustanovení tohoto zákona jsou pro příslušníky obmyšlených stavů velmi důležitá a doufáme, že zahájená diskuse o předpisech tohoto zákona objasní některé body, které v praxi budou různým způsobem jistě vykládány.

Žádáme kolegy, aby ze své praxe případy tohoto různého výkladu zákona nám laskavě ihned sdělovali. Dr. V. S.

Z E D N E

Pan I. prezident nejvyššího soudu Dr. Popelka zaslal výkonnému výboru našeho spolku tyto dny děkovný příspěvek za učiněný projev, uveřejněný v únorovém čísle našeho listu.

Přípis ten, v němž pan první prezident projevuje radost, že tím uzavřen byl kruh shrnující v sobě všecken československý svět právnícký (soudcovstvo, advokacie a notářství), bude uložen v archivu našeho spolku jakožto vzácný dokument, jak daleko odvážila se troufalost německá vůči národnímu rázu našeho československého státu.

Osobní. President republiky vyslovil rozhodnutím ze dne 15. února 1929 notář. úředníku v Uh. Ostrohu, nyní žijícímu na odpočinku ve Starém Městě u Uh. Hradiště, panu Innocenci Spatziererovi uznání za věrnou a svědomitou službu, kterou konal více než 50 let v notářské kanceláři v Uh. Ostrohu.

Fond Dra Karla Batka. Spolek československých kandidátů notářství usnesl se ve své výborové schůzi ze dne 16. března 1929, aby k uctění památky zesnulého notáře pana Vladimíra Skrovného v Humpolci, vzácného stavovského pracovníka, milého přítele a víceletého starosty Spolku kandidátů, jehož předčasně smrti vzpomenu Spolek vřelou posmrtnou vzpomínkou, věnována byla částka 100 Kč Batkovu fondu.

Zesnulému bude zachována pro vždy čestná památka.

JUDr. Florian Drápal: Glosy k civilnímu procesu. Nakladatelství Humana, Letovice 1926. — Týž: Ze sporného a nesporného řízení. Nakladatelství Anima, Brno. 1927. Cena 26 Kč. — Autor není nováčkem na poli procesní literatury. Vydal již několik spisů velmi pozoruhodných na př. »Kompetence civilních soudů de lege ferenda«. Také v přítomných spisech pojednává zajímavým způsobem o celé řadě otázek z civilního sporného i nesporného řízení, na které sebevědomě odpovídá. Většinou zabývá se praktickými případy, které rozebírá, cituje při tom bohatou literaturu i judikaturu, což budí respekt a uznání. Na př. v jediném jen pojednání »Jak uplatníme materiální kompensaci podle formálního práva« cituje více než dvacetpět rozhodnutí. Lze tedy obě knihy právníkům theoretikům i praktikům vřele doporučiti. Já bych spíše autora než veřejnost na něco upozornil. Je dobře totiž, máme-li sebevědomí, vždyť to sjednává duševní klid a budí důvěru v úspěch, ale současně je radno šetřiti citů soupeřových (viz str. 65, 71 a j.). A vytyká-li již autor v samostatné stati nejvyššímu soudu jeho styl (str. 181), nečiní právě ideální dojem. Čteme-li v jeho knize takové perly »jako rozhodování o žalobcově návrze (!)« a j. toho druhu. Ostatně lze doufat, že autor se napraví, doznává-li sám, že podlehl sugestivnímu vlivu zbyrokratělého prý slohu nejvyššího soudu. F. v. p.

K boji o uzákonění nového notářského řádu. »Notariats-Zeitung« Spolku německých notářů přináší v lednovém čísle zmínku o tom, že prý komory brněnská, olomoucká a opavská učinily jednomyslně usnesení ve smyslu náhledu, obsaženého v úvodním článku tohoto čísla pod záhlavím »Zum Neujahr!«.

Vzhledem k tomu, že v článku tom zasazuje se pisatel za uskutečnění požadavků německých notářů, totiž, aby odpadla definice notáře jako státního orgánu, aby ponechány byly malé komory, aby rozšířena byla autonomie notářského stavu a aby vyloučeno bylo použití jazykového zákona na listinnou agendu notářů, činí tato zmínka dojem, jako by také české komory stavěly se za neuskutečnitelný a nemožný požadavek Spolku německých notářů, na který ani čeští notáři a také žádná česká politická strana přistoupiti nemůže.

Notářská komora v Praze upozornila svým presidentem výše uvedené české komory na tento článek a uveřejňujeme nyní došlou odpověď notářské komory v Brně:

»K dopisu pana Dra Jar. Čulíka, předsedy notářské komory v Praze, adresovanému na předsedu notářské komory v Brně, ze dne 19. II. 1929, pokud se týče tvrzení, obsaženého v článku »Zum Neujahr!« v lednovém čísle časopisu »Notariats-Zeitung«, v němž tvrdí pisatel podepsaný značkou »gr«, jakoby notářská komora v Brně učinila jednomyslné usnesení ve smyslu náhledu pisatelova, totiž, aby odpadla definice notáře jako státního orgánu, aby ponechány byly malé komory notářské, rozšířena autonomie notářského stavu a vyloučeno použití jazykového zákona na listinnou agendu notářů, usnesla se podepsaná komora ve svém řádném sezení dne 1. března 1929 na následujícím: Podepsaná notářská komora nesouhlasí s článkem »Zum Neujahr!«, prohlašuje výslovně, že dosud nikdy žádného usnesení ve smyslu náhledu pisatelova nečinila a vyslovuje panu presidentu Dra Jar. Čulíkovi za účinné a mužné hájení zájmů notářského stavu nejsrdčnější dík. — Prosíme slušně, aby toto jednomyslné usnesení podepsané notářské komory bylo vzato laskavě na vědomí.

Notářská komora v Brně, dne 5. března 1929.

Předseda: Tesař v. r.«

Podobně i notářská komora v Olomouci oznámila, že připravuje odpověď na dotyčný článek »Notariats-Zeitung«.

Vyjímá se proto prapodivně tvrzení pisatelovo v článku »Zum Neujahr!«, tvrdí-li, že i komory české s náhledem jeho souhlasí.

Vzhledem na projev uvedených dvou komor a i na projevy některých příslušníků německých kolegů, kteří výslovně projevíli souhlas s akcí našeho spolku za uzákonění osnovy notářského řádu ministerstvem navržené, pokládáme za nevhodno a zbytečno nadále se tímto článkem zabývat, neboť zdá se, že celý odpor proti navržené osnově notářského řádu vychází a živěn jest pouze několika málo jedinci na úkor našeho stavu, který odkladem uzákonění nového notářského řádu přichází o značné materiální výhody.

Označení soudů a státních zastupitelstev. Dnem 15. března 1929 nabyt účinnosti zákon z 9. listopadu 1928 čís. 201 Sb. z. a n. o úpravě některých organizačních otázek v oboru soudnictví. Mimo úpravu úředních titulů soudců a konceptních úředníků státně-zastupitelských, obsahuje zákon ten zejména předpisy o novém — a to pro oblast celé republiky jednotném — označení soudů.

Tímto dnem zanikla označení:

1. »zemský soud« pro sborové soudy I. stolice v Praze, Brně a Opavě, dále označení »sedrie« pro sborové soudy I. stolice na území Slovenska a označení »soudní stolice« pro sborové soudy I. stolice na území Podkarpatské Rusi. Na místo těchto označení nastupuje vesměs jednotné označení »krajský soud«;

2. »vrchní zemský soud« pro sborové soudy II. stolice v Praze a Brně, jakož i označení »soudní tabule« pro sborové soudy II. stolice v Bratislavě a Košicích.

Vykonává-li okresní soud po případě krajský soud v některém místě pravomoc výhradně ve věcech civilních, exekučních, trestních nebo obchodních, připojuje k svému označení ještě další označení »civilní«, »exekuční«, »trestní« nebo »obchodní«.

Tedy na př.: »okresní soud civilní pro Brno-okolí«, »okresní soud exekuční v Praze«, »okresní soud trestní v Brně«, »okresní soud obchodní v Praze«, »krajský soud civilní v Praze«, »krajský soud obchodní v Praze«, »krajský soud trestní v Brně«.

▼ označení úřadů, zmíněných v § 3 zák. č. 201/28, nenažívá proti nynějšímu stavu žádná změna.

Mimo to prohlašuje ustanovení poslední věty § 12 zák. č. 201/28 za nepřipustno, aby soudcové ve výslužbě při provozování advokacie a při obhajování ve věcech trestních užívali jakéhokoliv úředního titulu. Dnem účinnosti zákona, t. j. dnem 15. března 1929, jest užívati tudíž v označení těchto výrazů:

1. Pro soudy:

- a) okresní soud nebo okresní soud;
- b) krajský soud nebo krajský soud;
- c) vrchní soud nebo vrchní soud;
- d) Nejvyšší soud nebo Nejvyšší soud.

2. Pro úřady podle § 3 zák. č. 201/28:

- a) státní zastupitelství nebo státné zastupitelstvo;
- b) vrchní státní zastupitelství nebo vrchné státné zastupitelstvo;
- c) generální prokuratura nebo generální prokuratura.

Z Věstníku ministerstva spravedlnosti číslo 2., roč. XI. (1919).

Kolkování některých podání ve věcech pozůstalostních.

Připomíná se soudům v Čechách a na Moravě-Slezsku výnos ministerstva financí ve Vídni ze dne 24. července 1907, č. 90755/6, který po úpravě citace sazebních položek nyní obvykle zní:

I. V protokole o projednání pozůstalosti nebo v podání obsažená žádost za udělení legitimace k výmazu:

1. zůstavitelových práv, která vážnou už jen indebite;

2. zůstavitelových práv, která, ježto byla zajištěna na nemovitostech dědicových, zanikla jure consolidations; a

3. práv na opakující se plnění, která jsou zapsána jen na čas zůstavitelova života, je-li v tomto případě žádost podána před uplynutím tří let ode dne úmrtí (§ 34, odst. 2 knih. zák.), je projevem vůle strany (dědice), v němž strana prohlašuje svolení k výmazu, a podléhá tedy jako právní listina podle § 1 A 3 popl. zák. resp. saz. pol. 49/43 m) a 69/79 a) 2. zák. ze dne 13. prosince 1862, č. 89 ř. z., podle povahy konkrétního případu podle saz. pol. 19/101 I. A n) poplatku podle stupnice II. z hodnoty zrušeného práva nebo podle saz. pl. 19/101 II b) cit. zák. z roku 1862 kolkovému poplatku pevnému.

Sejde-li se několik takových případů v jedné žádosti, je nutno podle § 4 připomínek k sazebním ustanovením změněným citovaným zákonem zapraviti každý z těchto poplatků samostatně, resp. sejde-li se několik případů, jež jsou podřaděny pod sazební položku 19/101 II b), zapraví se pevný poplatek 5 Kč stanovený v této saz. pol. jen jednou.

Podá-li se v případě uvedeném shora pod č. 3 žádost za legitimaci k výmazu po uplynutí tří let ode dne úmrtí oprávněné osoby a nebyla-li povolena poznámka žaloby o zaplacení nedoplatků (§ 34 posl. odst. knih. zák.) nebo má-li žádost za legitimaci k výmazu za předmět výmaz zůstavitelových práv na plnění, resp. opakující, zapsaných na dobu života, na př. doživotního práva na byt, nemůže býti tímto žádostem přiznána povaha listiny, poněvadž v tomto případě výmazného prohlášení není třeba (§ 34, odst. 1. knih. zák.).

II. Úřední listiny vydané od pozůstalostního soudu při vyřízení těchto žádostí nejsou jako úřední vyhotovení podle saz. pol. 99/7 i) popl. zák. předmětem kolkového poplatku. (C. 51173/1928.)

Poplatky z posledních pořízení.

O poplatcích z posledních pořízení platí podle výnosu ministerstva financí ze dne 20. prosince 1928, čís. 118.621, tyto předpisy:

I. V Čechách a na Moravě-Slezsku.

1. Poplatek z posledních pořízení činí 8 Kč z prvního archu a 5 Kč z každého dalšího archu (saz. pol. 19/101 I A 1) popl. zák. a § 3 připomínek k sazbě zák. č. 89/1862 s použitím § 1 d) zák. č. 54/1925.

2. Tento poplatek se zapravuje toliko tenkrát, dojde-li podle posledního pořízení k majetkovému převodu a nejde-li o pozůstalost, jejíž hodnota beze srážky dluhů a břemen nepřevyšuje 100 Kč cit. saz. pol., § 49 odst. 1., č. 1. a odst. 2., č. 1. saz. pol. 16 pozn. 10 a saz. pol. 17, písm. b), čís. nař. č. 278/1915.

Poplatek se vyměřuje zároveň s dávkami z pozůstalostního převodu (s daní z obohacení a s poplatky s ní spojenými) a vážne na pozůstalosti (cit. pod č. 1 saz. pol.).

Jak se vyměřují pozůstalostní dávky, jest uvedeno v §§ 44—46 min. nař. č. 397/1915. Podle nich je vyměřují buď soudy nebo orgány správy finanční. V prvním případě se dávky platí kolkou a stejně se tedy platí i poplatky z posledních pořízení. V druhém případě zase vyměří pozůstalostní dávky, a tedy i poplatky z posledních pořízení, orgány správy finanční.

II. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

1. Výše poplatku je táž, jaká je uvedena pod č. I. 1. (§ 74 zák. čl. XI. 1918 s použitím sazby § 1 d) a e) zák. č. 54/1925).

2. Tento poplatek se zapravuje kolkou, jež se přepíší jednou rádkou textu posledního porízení již při jeho spisování (cit. § 74).

Zda-li k majetkovému převodu podle posledního porízení dojde či ne a jaká je hodnota pozůstalosti, nemá významu. Není-li poslední porízení řádně kolkováno, je nutno sepsati o tom úřední nález. (C. 73/1929.)

Literární archiv Národního muzea v Praze. Knihovna Národního muzea v Praze shromažďuje ve zvláštním oddělení, nazvaném Literární archiv, literární rukopisné pozůstalosti a korespondence osobností veřejně činných. Sbírká tato je jedinečná snad v celé střední Evropě, neboť čítá již na 1,000,000 kusu katalogisacních a zahrnuje i tak významné pozůstalosti, jako je odkaz Fr. Palackého, Fr. L. Riegrovi, Jos. Dobrovského, K. H. Máchy, rodiny Celakovských, Boženy Němcové, Jana Nerudy. Pro tuto jedinečnost i nevyčerpatelné bohatství dokumentární jest toto oddělení knihovny vyhledáváno vědeckými pracovníky nejen domácími, ale i zahraničními.

K žádosti ředitelství knihovny doporučujeme pp. kolegům, aby, sepisující poslední vůle osobností kulturně činných, upozornili je, na toto oddělení rukopisných pozůstalostí a doporučili jim, aby své rukopisné věci věnovaly knihovně.

Mnoho materiálu totiž unikne, neboť ani osobnosti literárně činné mnohdy nevědí o této instituci, aneb podceňují svou literární a dopisovou pozůstalost. Proto buď své listiny ničí, aneb se o nich ve svých posledních porízeních nezmiňují vůbec.

V literárním archivu uchovány budou rukopisy pietné a v celistvosti, zkatalogisovány a učiněny přístupnými pro vážné literární a vědecké pracovníky. Pozůstalost je možno však odevzdati zapečetěnou a stanoviti podmínky jejího zveřejnění, na př. že ji lze otevřít až po určité době, nebo že se ponechává disponování dárci, jeho rodině, korporaci atd.

Odbor »Plzeň« Spolku notářů československých. Na ustavující schůzi, konané v Plzni, dne 17. února 1929, ustavil se odbor »Plzeň« Spolku notářů československých.

Výbor složen a ustaven byl takto:

Předseda: JUDr. Hugo Ebenstreit, notář v Plzni.

Místopředseda: Jan V. Rebík, notář v Klatovech.

Pokladník: Jaroslav Grund, notář v Sušici.

Členové výboru: Václav Čepický, notář v Přešticích, Josef Krátký, notář ve Strakoncích.

Jednatel: JUDr. Karel Motlík, kandidát notářství v Plzni, Smetanovy sady č. 13.

V ý t a h z e s t a n o v .

§ 1.: Odbor tento má název »Odbor Plzeň« Spolku notářů československých, jest částí tohoto spolku a přísluší jemu práva a povinnosti naznačené stanovami spolku tohoto.

Sídlo a správa odboru jsou v Plzni.

§ 2.: Účelem jest zejména: pěstovati znalost práva, spadajícího speciálně do oboru notářského, povznášeti odborné vzdělání notářů i kandidátů notářství v obvodu sborových soudů: Písek, Plzeň a Klatovy, pěstovati družnost mezi nimi a hájiti a podporovati zájmv stavu v mezích působnosti Spolku notářů československých.

§ 3.: Členy odboru jsou všichni členové »Spolku notářů čl.«, kteří mají své sídlo v obvodu sborových soudů Plzeň, Písek a Klatovy.

Členy tedy mohou býti: 1. všichni notáři, kteří vykonávají svůj úřad v obvodu těchto krajských soudů; 2. všichni, v těchto obvodech zapsaní kandidáti notářství; 3. všichni v tomto obvodu bydlící notáři, kteří sami dobrovolně úřadu svého se vzdali.

§ 5.: Členům přísluší místo i hlas ve shromážděních odboru i právo voliti a volenu býti. Oni mohou užívatí majetku odboru v mezích odborem vytčených a mají nárok na všechny ostatní výhody a výsady, jichž se členům odboru dostává. Voliti a hlasovati lze pouze osobně a pouze ve shromáždění samém.

Referát o únorové schůzi odboru »Praha« Spolku čl. notářů, konané 23. února 1929 v rest. »U Bumbříčků«. Schůzi zahájil po 7. hodině večerní pan starosta spolku JUDr. Černý, který uvítav přítomné, udělil slovo kandidátu notářství panu Dru Antonínu Černému ze Říčan, který proslovil přednášku na thema »Má býti notář činným politicky, a jak?« Pan přednášející ve své, s nadšením mladého politického pracovníka v proslovené přednášce vyslovil názor, že notáři i kandidáti notářství mají a vlastně musí se činně zúčastniti dnešního politického života a nastínit také způsoby, jakými by se politická činnost jejich mohla nésti. Správně však také zdůraznil, že na

prahu kanceláře musí veškeré stranictví při výkonu povolání notáře končiti. Přednáška, která byla se zájmem vyslechnuta, odměněna byla potleskem přítomných a dala podnět k obšírné a živé debatě, již se zúčastnili pan prezident komory Dr. Čulík, dále pánové Dr. Ponec, Dr. Král, Krajíček, Dr. Heinitz, Vlach, Dr. Zmek a Čermák, z nichž pan Dr. Ponec poděkoval panu přednášejícímu za jeho pěknou přednášku o tematě tak aktuelním. Schůze skončena po 9. hodině.

P o z v á n í

k měsíční schůzi odboru »PRAHA« Spolku notářů čl., která konati se bude v sobotu, dne 23. března 1929 o 19. hodině v **Grand Restaurantu v Praze I., Celetná ul. 13.**

P o ř a d :

Přednáška pana universitního prof. Dra Otakara Pertolda:

»O indickém právnictví.«

S ohledem na všeobecně známou osobnost pana přednášejícího, který byl dlouhá léta konsulem v Bombay, zvou se pp. kolegové a hosté, zejména z kruhů právnických, jakož i jejich dámy k nejhojnější účasti.

V Praze, v březnu 1929.

Odbor »Praha« Spolku notářů čl.

PŘESÍDLENÍ!

Spolek notářů československých, Notářská komora v Praze, Odbor »PRAHA«, spolku notářů čl., Redakce a administrace časopisu »České Právo«

oznamují změnu úředních pokud se týče spolkových místností, které od

1. dubna 1929 nalézají se v **Praze II., Žitná ul. č. 4b (nádvoří budova).**

Notářské místo v Humpolci.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Humpolci, uprázdněného úmrtím notáře Vladimíra Skrovného, pokud se týče i místa notářského, které uprázdni se v komorním obvodu přeložením do Humpolce. Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. spr. ze dne 31. X. 1887 čís. 9172, podány buďtež do **2. dubna 1929** včetně předepsaným způsobem podepsané notářské komoře.

Notářská komora v Praze,

dne 11. března 1929.

Kandidát notářství,

svobodný, s delší notářskou praxí, agendy notářské, pozůstalostní, české a německé řeči znalý, přijme se pro notářství v jižní Moravě. Nabídky s udáním celé praxe a nároků pod značkou »Notářství na jižní Moravě« do adm. t. l.

JUDr.,

složivší s velmi dobrým prospěchem soudcovskou zkoušku, německé řeči znalý, pracovavší v tabulární, pozůstalostní a firemní agendě, uchází se o místo kandidáta notářství. Laskavě nabídky pod zn. 1929 do adm. t. l.

Solicitátor

s mnohalet. nesp. praxí, úplně samostat., zvláště v pozemk. ref. a zaknihov. silnic obeznalý, hledá místo od 1. V. t. r. — Nab. pod zn. »Samostatný a spolehlivý« do adm. t. l.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Dra Richarda Hofra notářem v Maršově.

Kandidát notářství

¾ roku not. praxe, t. č. u advokacie, svobodný, přijme trvalé místo v not. kanceláři. Zn. »JUDr.« do adm. t. l.

Kandidát notářství

s 1½ r. notářskou a několikaletou soudní praxí, samostatný pracovník, znalý též agendy sporné a trestní, změní místo. — Nastoupení podle dohody. Nab. vyprošuje si pod zn. »Dr. A.« do adm. t. l.

Kandidát notářství

svobodný, jen s notářskou praxí, agendy notářské, pozůstalostní, české a německé řeči znalý přijme se pro notářství v krajském, jazykově smíšeném městě v Čechách. Nabídky s udáním celé praxe a nároků pod zn. »V každém ohledu spolehlivý« do adm. t. l.

Dr. Juris — kandidát

verejnonotářsky; s Sročnou notářskou a advokátskou praxou hledá místo na Morave, alebo v Čechách. Hovori slov., nem., maď. a má slovenskú prax. Skromné podmienky. Samostatne jedná vo všetkých notářských prácach. Lask. nab. pod zn. »Čim skorej« do adm. t. l.

Kandidát notářství

se soudní zkouškou a notářskou praxí 1¼ roku, ovládající německý jazyk, hledá trvalé místo od 1. května 1929. — Nab. pod zn. »Venkov« do adm. t. l.

Kandidát notářství

se 7letou praxí notářskou a not. zkouškou, změní místo od 1. V. Byl by ochoten vzít i substituci na kratší neb delší dobu. Nastoupení podle dohody. — Lask. nab. pod zn. »JUDr. N. M.« do adm. t. l.

Kancelářský úředník

samostatný pracovník, 7letá praxe, ovládající smluvní, knihovní, peněžní a pozůstalostní práce, prosí pp. notáře o místo. Značka »1. duben« do adm. t. l.

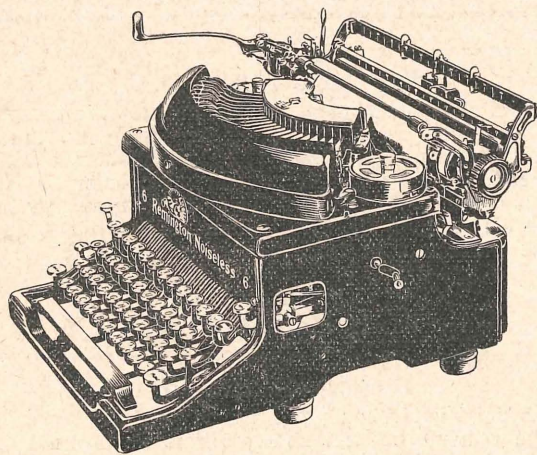
PAPÍR PITŠ PRAHA JEN JUNGMANNOVA 14

dodává veškeré potřeby pro notářské, advokátní a soudní kanceláře. — Papíry kancelářské, konceptní, dokumentní, dopisové, obálky, viněty, papírky a oplatky na suché pečetě, razítka, pečetítka, nítě k šití aktů atd. — **Veškeré tiskopisy** v řeči české i německé na skladě.

Kolekce vzorů zdarma obratem.

TELEFON 23815.

TELEFON 23815.

Nejdokonalejší psací stroj dneška Remington Noiseless

naprosto nehlučný

jest nezbytným faktorem každé kanceláře. Šetří nervy nejen písaře tichým chodem a neobyčejně lehkým úderem, ale i toho, jenž diktuje, telefonuje neb jinak v kanceláři pracuje. Nepostrádatelný stroj tam, kde klid znamená sílu!

Přenosné stroje Remington Portable, standardní modely L 10 S, 12|92, stroje účtářské horiz. i vertikálně sečítající a odčítající stroje účtovací a likvidovací, stroje rozmnožovací, kancelářské zařízení a veškeré příslušenství

dodá Vám v cenách továrních

Remington psací stroje, spol. s r. o.,

Praha-I., Celetná 35. - Telefon 228-7-1.

FILIÁLKY: PLZEŇ, Jungmannova 15. — LIBEREC, Zámecká 8.